

Mand, der eier mange Huse eller mange Huslodder, sørger for at faae sin Veier til at sidde paa saa kort Opfigelsesfrist som muligt. Maaske dette ogsaa er stet noget paa Grund af de politiske Forhold, thi det er jo klart, at en Leiehusmand, der sidder under saadanne Forhold, der kan jages ud, naar som helst det behager Eieren, er ikke noget selvstændigt Mennecke; sidder ikke under selvstændige Vilkaar; er i mange Henseender affskaaren fra at sige sin Mening om mange Forhold, hvorom han maaske har en meget begrundet Mening. Udviklingen gaar i Retning af at skabe en u selvstændig Leiehusmandsstand her i Landet, der hverken økonomisk eller aandelig kan udvikle de Gøner, den er i Besiddelse af. Jeg haaber ogsaa derfor, at det vil lykkes os, om ikke nu, saa længere frem i Tiden at faae dette Forhold ordnet paa en tilfredsstillende Maade. Jeg er sikker paa — saa god Tro har jeg til mine Medmennesker — at der ikke er et eneste Medlem i denne Sal, undtagen de ere enige med mig deri, at det omtalte Forhold er Noget, som Lovgivningsmagten bør tage fat paa, og at det er vor Pligt at skabe taaleligere Vilkaar for Leiehusmændene her i Landet end dem, de nu leve under.

Leth: Jeg hørte med stor Opmærksomhed paa det Foredrag, som det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) nys holdt. De Hensigter, han har ligeoverfor Husmændene, vare ifølge dette Foredrag særdeles rosværdige, i det Mindste efter min Opfattelse; men jeg maa beklage, at det Vædringsforslag, som han i Forening med to andre Medlemmer har stillet, ikke i mindste Maade svarer til eller paa nogen Maade kan realisere de Hensigter, som det ærede Medlem udtalte, at Vædringsforslaget gik ud paa ligeoverfor Husmændene. Det ærede Medlem vilde sikkre Husmændene det Eine og vilde sikkre Husmændene det Andet, han vilde sikkre Husmændene, at de fik Erstatning, naar de bleve udsagte og deslige. Men hvorledes vil det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere kunne opnaa det ved blot at sige: Overenskomster af den eller den Bestaaffenhed skulle ikke være gyldige, og derpaa er det jo, at Vædringsforslaget under Nr. 1 alene gaar ud. Men derved, at man siger, at en Overenskomst ikke skal være gyldig, derved skaber man sandelig ikke den Paa-gjældende en Ret, som han ikke tidligere har havt. Jørvigt omtalte jo den foregaaende ærede Taler det ærede Medlems Stilling til denne Sag i det Hele, saa jeg skal ikke komme videre ind derpaa. — Hvad angaar de Vædringsforslag, der ere stillede

af det ærede Medlem fra Rallundborg (N. Sørensen), da skal jeg med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 3 sige, at jeg i og for sig ikke kan have Noget mod dette Vædringsforslag at erindre. Iføndt jeg hellere havde set, at det var stillet paa en noget anden Maade. I vedkommende Paragraf i Lovforslaget, som det blev vedtaget i forrige Samling, hed det: „Veiemaal angaaende de i denne Lov omhandlede Huse eller Dele af samme kunne for Fremtiden ikke af Eieren opsiges“ o. s. v. Ved Vædringsforslag Nr. 3 foreslaas det, at Ordene „Dele af samme“ skulle udgaa i den nuværende § 4, og at der i Stedet for skulde sættes: „Huslodder“. Jeg havde hellere set, at disse Ord vare føiede til efter: „Dele af samme“ eller paa et passende Sted i Stedet for, at disse Ord skulde gaa ud. Jeg tror, at Opfindsomheden i vore Dage er ikke ganske ringe; naar man indskrænker Betingelserne i § 4, saaledes som foreslaaet, til at de ikke skulle gjælde en Del af et Hus, veed jeg ikke, om man ikke kan finde paa at udleie et Hus paa den Maade, at det er en lille Tilbygning til det, som man ikke udleier med, saa har man kun udleiet en Del af Huset, og saa skulde § 4, som det ærede Medlem foreslaar den forandret, ikke gjælde for dem. Jeg havde derfor hellere set, at dette Ord: „Huslodder“ var indskudt ved Siden af, hvad der allerede staar nu i Lovforslagets § 4. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 4, da maa jeg ganske tiltræde dette. Jeg kan ikke indse, hvad Fordele der skal være ved, at man binder Veieren paa 12 Aar til Huset, naagtet man sætter, at naar Veieemaal opsiges fra hans Side, skal han ikke have nogen saadan Erstatning, som ellers vilde tilkomme ham efter Lovforslaget. Jeg ser ikke, hvad Interesse Eieren har i, at han binder Veieren i 12 Aar. Nu er jo Forholdet det, at Veieren ikke er bunden. Han kan jo sige op ligesaa godt som Eieren med $\frac{1}{2}$ Aars Varjel til 1ste Mai; men naar Eieren ikke kan blive pligtig til at give nogen som helst Erstatning naar Veieren selv opsiges, ser jeg ikke, hvad Interesse det har for Eieren at binde Veieren i 12 Aar, og jeg ser heller ikke, hvad Interesse det har for Veieren. Som det blev omtalt ved Sagens tidligere Behandling, vil der jo være mange Tilfælde, hvor en Veier af et Hus faar Veilighed til at komme i bedre Stilling paa en eller anden Maade; men saa kan han ikke komme til at flytte. Saaledes som Lovforslaget nu er formuleret, bliver han stabsbundet til dette Hus; der kommer kun hvert 12te Aar et Mellemrum, hvor han kan slippe fra det, og det maa jeg anse for aldeles urigtigt. Jeg sympathiserer